

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยการสอนการฟังและการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา เป็นส่วนหนึ่งของโครงการทดสอบฝึกอบรมผู้ช่วยครูสอนเด็กชาวเขา ของแผนกวิชาประถมศึกษา คณะครู- ศาสตราจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองวิธีสอนการฟังและการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา โดยใช้แนวการฝึกหัดครูตามหลักสูตรพิเศษของโครงการดังกล่าว โดยเน้นเรื่องการใช้แบบเรียนวิชาภาษาไทย การสร้างคู่มือครูและบทเรียนประกอบการฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาไทย เพื่อให้ผู้รับการอบรมมีความรู้ความสามารถเป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขาค้นการศึกษา ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูสอนเด็กชาวเขาอื่น เป็นปัญหาที่กำลังประสบอยู่ ทั้งยังจะช่วยแก้ปัญหาอื่น ๆ อีก เช่น ปัญหาคนเสวยธุรกิจ คำนการปกครอง คำนการเมือง คำนการอนุรักษ์ธรรมชาติ ตลอดจนคำนการอนามัยอีกด้วย ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยว่าการฝึกอบรมผู้ช่วยครูสอนเด็กชาวเขา โดยใช้แบบเรียนภาษาไทย บทเรียนประกอบหนังสือแบบเรียน คู่มือครูและแนวการฝึกหัดครูของแผนกวิชาประถมศึกษา คณะครูศาสตราจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว จะทำให้ผู้รับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นและมีความสามารถในการสอนชาวเขาได้ โดยความรู้และความสามารถดังกล่าวก่อนและหลังการฝึกอบรมมีความแตกต่างกันในทางเพิ่มขึ้น

การวิจัยครั้งนี้กองสงเคราะห์ชาวเขา ได้คัดเลือกชาวเขาจากจังหวัดต่าง ๆ

- ๑๑ จังหวัด จำนวน ๕๕ คน เป็นพระภิกษุจำนวน ๕ รูป สามเณรจำนวน ๒๕ รูป และฆราวาสจำนวน ๒๕ คน เขารับการฝึกอบรมโดยอยู่ประจำตลอดระยะเวลา ๓ เดือน ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขา จังหวัดแม่ฮ่องสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย หลักสูตรพิเศษ หนังสือแบบเรียน บทเรียนประกอบการฝึกทักษะการฟังและการพูด คู่มือครู แบบทดสอบสัมฤทธิผลทางการเรียน

แบบประเมินผลการฝึกสอน แบบนิเทศการฝึกสอนแบบปรนัย แบบประเมินผลหนังสือแบบเรียน และวิธีสอนการฟังและการพูดภาษาไทยตามแนวการฝึกหัดครูของแผนกวิชาประถมศึกษาศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เครื่องมือเหล่านี้ได้นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ณ ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมชาวเขา จังหวัดแม่ฮ่องสอน ระยะเวลาทำการทดลอง ๓ เดือน ใ้ทำการสอนและเก็บข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนประเมินผลการวิจัยเป็นระยะ ๆ นำข้อมูลมาวิเคราะห์สถิติ สรุปผลการวิจัยดังนี้

๑. พัฒนาการของผู้รับการฝึกอบรม แบ่งออกเป็น

๑.๑ พัฒนาการด้านวิชาการระหว่างฝึกอบรม ผู้รับการอบรมมีความก้าวหน้าและมีพัฒนาการด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติเป็นที่น่าพอใจ

๑.๒ สัมฤทธิผลทางวิชาการ ผู้รับการฝึกอบรมมีความก้าวหน้าและมีความสามารถเพิ่มขึ้นเป็นที่น่าพอใจ คะแนนความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการฝึกอบรมสูงขึ้นเป็น ๓.๖

๑.๓ ความสามารถในการฝึกสอน ผู้รับการอบรมมีความสามารถในการฝึกสอนโดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ดี

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลด้านวิชาการและความสามารถในการฝึกสอน อยู่ในเชิงนิมิต (Positive)

๓. ประสิทธิภาพของการฝึกสอนมีประสิทธิภาพดี ค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลัง การฝึกอบรมมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

๔. การประเมินผลแนวความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับหนังสือแบบเรียน ปรากฏว่าผู้รับการฝึกอบรมมีความเข้าใจเนื้อหาที่ได้เรียนไปอยู่ในเกณฑ์ดี

๕. การประเมินผลแนวความคิดเห็นของผู้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนว่าสอนได้หรือสอนไม่ได้ ปรากฏว่าผู้รับการฝึกอบรมส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าจะสามารถสอนได้ และระดับพื้นฐานทางการศึกษาและสภาพของครูผู้รับการฝึกอบรม ไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเรื่องความสามารถในการสอนของตนเอง

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

๑. ปัญหาความไม่พร้อมเพรียงและล่าช้าขององค์การส่งตัวผู้เข้ารับการศึกษา
เข้ารับการศึกษา เป็นผลทำให้เกิดปัญหาในการเก็บคะแนน การวิเคราะห์คะแนน
การแบ่งกลุ่ม และการสอน

วิธีแก้ปัญหานี้ควรมีการเตรียมการแต่เนิ่น ๆ และกำหนดการเดินทางของผู้
เข้ารับการศึกษาไว้เพื่อให้เกิดความสะดวกและทันตามกำหนดการ

๒. สภาพของผู้เข้ารับการศึกษาแตกต่างกัน กล่าวคือมีทั้งเป็นพระภิกษุ สามเณร
และฆราวาส เป็นผลทำให้เกิดปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะ
กิจกรรมเสริมหลักสูตรบางอย่างของผู้เข้ารับการศึกษาที่อยู่ในสมณเพศรวมกิจกรรมไม่ได้
ทำให้การสอน การประเมินผล พัฒนาการทางการเรียนทำไม่ได้อย่างสมบูรณ์

วิธีแก้ปัญหานี้ควรแบ่งผู้เข้ารับการศึกษาเป็นรุ่นละประเภทคือ เป็นฆราวาส
หรือสมณเพศ จะช่วยให้การวิจัยเกิดประสิทธิภาพและมีพัฒนาการอย่างเด่นชัด

๓. ความแตกต่างทางระดับพื้นฐานทางการศึกษาเดิมของผู้เข้ารับศึกษามี
ความแตกต่างกันมาก กล่าวคือมีตั้งแต่จบชั้นประถมศึกษา ชั้นไปจนถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓
ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการทดลองและการกำหนดข้อตกลงเบื้องต้น

วิธีแก้ปัญหานี้ควรเลือกผู้เข้ารับการศึกษาให้มีระดับวุฒิเดิมทางการศึกษาใน
ระดับเดียวกันเข้ารับการศึกษาในรุ่นเดียวกัน

๔. ความแตกต่างทางระดับอายุของผู้รับศึกษามีมากขึ้นไป ซึ่งอาจมี
ผลทำให้การพัฒนาการเรียนรู้อาจมีความสามารถในการสอนแตกต่างกันไปตามวุฒิภาวะด้วย
วิธีแก้ควรกำหนดอายุของผู้รับการศึกษาให้อยู่ในระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน

๕. ระยะเวลาของการอบรมสั้นเกินไป ทำให้การส่งเสริมพัฒนาการทางการ
เรียนวิชาทักษะโดยเฉพาะการฟังและพูดภาษาไทยถูกจำกัดลงมาก

วิธีแก้ควรกำหนดระยะเวลาให้เป็น ๔ เดือน ถึง ๖ เดือน

๖. ความไม่พร้อมของเครื่องมือการทดลองและเครื่องอำนวยความสะดวก เช่น ความล่าช้าของการผลิตแบบเรียน เครื่องอำนวยความสะดวก เช่น เครื่องพิมพ์ เครื่องอัดสำเนาชำรุดใช้การไม่ได้ เป็นผลทำให้การทดลองระยะสั้น ๆ ทั่วไปไม่ครบกระบวนการ และขาดประสิทธิภาพ

วิธีแก้ ควรสำรวจเครื่องมือในการทดลองและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และจัดการซ่อมแซม จัดหาให้ครบพร้อมที่จะใช้ได้ และอาจจะมีอะไหล่เตรียมไว้อีกด้วย

๗. ปัญหาการจัดผู้เข้ารับการฝึกอบรมออกฝึกสอน เนื่องจากมีจำนวนนักเรียน-ชาวเขาและชั้นเรียนจำนวนจำกัดและไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนผู้ฝึกสอน การแก้ปัญหาด้วยการแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ ๓ - ๑๐ คนนั้นเป็นสิ่งที่ดี เป็นการสนับสนุนการสอนให้เต็มรรถภาพสูงขึ้น เพราะผู้ฝึกสอนสามารถรู้จักเด็กได้มากขึ้น สามารถสอนให้เหมาะสมกับเด็ก เช่น อาจสอนซ่อมเสริมให้ในบางคนที่ยกพร่องในบางวิชา แต่เนื่องจากชั้นเรียน (อาคาร) ไม่อำนวย ทำให้เด็กนักเรียนเบนความสนใจและสมาธิในการเรียน เสียไป การจัดกิจกรรมก็ถูกจำกัดลง

วิธีแก้ควรกำหนดเป็นโครงการสอนระยะยาว เดือนแรกจะยังไม่มีการฝึกสอน แต่จะมีชั่วโมงการสังเกตเด็กเพื่อให้ผู้รับการอบรมมีสัมพันธภาพต่อนักเรียนก็เสียก่อน เดือนที่สองและเดือนที่สาม เป็นการปฏิบัติการสอนจริง โดยจัดให้บางชั่วโมงไปฝึกสอน บางชั่วโมงกลับมาเรียนตามปกติ ซึ่งคาดว่าวิธีนี้จะเกิดประโยชน์มาก เพราะหลังจากไปสอนกลับมาก อาจจะมีการอภิปราย (Conference) ถึงปัญหาการฝึกสอนเป็นกลุ่มย่อย เพื่อหาทางส่งเสริมแก้ไข ทั้งยังจะทำให้ผู้ฝึกสอนมองเห็นสภาพการณ์จริง เมื่อเวลาเรียน ผู้ประเมินผลการฝึกสอนก็สามารถเห็นพัฒนาการและประเมินผลได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

๘. ปัญหาการสอนให้รู้จักผลิตอุปกรณ์การสอนจากรวัสดุท้องถิ่น เพื่อใช้ในการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะวิชาและสภาพแวดล้อมของชาวเขา ผู้วิจัยได้ให้ความรู้เรื่องนี้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมน้อยมาก ทั้งซึ่งจำกัดในด้านการทำตัวอย่างอีกด้วย ทำให้ผู้รับการฝึกอบรมขาดประสบการณ์และความรู้เรื่องนี้

วิธีแก้ ควรกำหนดหลักการและวิธีสอนโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ท้องถิ่นในการฝึกอบรม จะช่วยให้ผู้รับการฝึกอบรมเห็นแนวทางและสามารถผลิตอุปกรณ์การสอนในเมื่อออกปฏิบัติการสอนจริง ๆ ใค้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕. การแก้ปัญหาการออกเสียงบางคำที่ไม่ถูกต้องในขณะที่เรียน เนื่องจาก ผู้วิจัยพบว่าคำบางคำชาวเขาบางคนและบางเผ่าออกเสียงไม่ถูกต้อง เช่น ชาวกะเหรี่ยง มักออกเสียงคำที่มีตัวสะกดไม่ได้ กล่าวคือตัวสะกดหายไป เช่น ทาง ออกเสียงเป็น ทา ปลุก ออกเสียงเป็น ปลู และบางคนในเขามูเซอออกเสียง ง สะกดเป็น น สะกด เช่น ทอง เป็น ทอน และ น สะกดเป็น ม สะกด เช่น ต้น เป็น ตม ปัญหาเหล่านี้ส่วนใหญ่ ผู้วิจัยสามารถแก้ไขได้แล้ว แต่บางคนแก้ไขไม่ได้หรือไค่นอย

วิธีแก้ที่ทำได้แล้วคือ ใช้การฝึกกับกระจกเงา ใช้วาควาพอช่วยระออกเสียงและ การทำงานของอวัยวะประกอบคำอธิบาย ผีตกชะโดยให้ฝึกซ้ำ ๆ โดยใช้บทเรียนประกอบ ซึ่งเป็นบทสนทนาให้ฝึก และแต่งประโยคที่มีคำที่เป็นปัญหาให้ฝึกเช่น

กล้วย

ไปตัดกล้วย

ลงห้วยไปตัดกล้วย

หมาแมวลงห้วยไปตัดกล้วย

สาวสวยหมาแมวลงห้วยไปตัดกล้วย

นอกจากนี้ก็ใช้บทประพันธ์ที่มีคำสัมผัสคล้องจองเพื่อจูงใจให้ฝึกและจำจรงช่วยการ จำให้ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยยังไม่มีวิธีที่จะแก้ปัญหานี้ใค้อย่างสมบูรณ์

๑๐. ผู้เขารับการอบรมบางเผ่ามีจำนวนน้อยเกินไปไม่สะดวกในการทดลองสอน แบบจุลภาค ซึ่งต้องใช้สมาชิกจากเผ่าอื่นมาเข้ากลุ่ม ฉะนั้นเมื่อผู้ทดลองสอนใช้ภาษาของ เผ่าตนในการนำเข้าสู่บทเรียน สมาชิกจากเผ่าอื่นซึ่งสมมติเป็นนักเรียนจึงฟังไม่รู้เรื่อง

ขอเสนอให้แก้ปัญหานี้โดยจัดผู้เขารับการอบรมแต่ละเผ่าให้มีจำนวนใกล้เคียงกัน